

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Team belastingrecht

zaaknummer: SGR 18/4563

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 7 november 2018 in de zaak tussen

_____, wonende te _____, eiser
(gemachtigde: P.O. Minczeles),

en

de inspecteur van de Belastingdienst, verweerder.

Procesverloop

Verweerder heeft aan eiser voor het jaar 2012 een beschikking navordering carry-back inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen (IB/PVV) opgelegd. Daarbij is belastingrente in rekening gebracht.

Verweerder heeft bij uitspraak op bezwaar van 1 juni 2018 de beschikking navordering carry-back verminderd.

Eiser heeft daartegen beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 26 september 2018. Namens eiser is verschenen zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. _____.

Overwegingen

Feiten

1. Met dagtekening 13 september 2013 is aan eiser een aanslag IB/PVV voor het jaar 2012 opgelegd naar een verzamelinkomen van € 11.137. Deze aanslag vermeldde een te betalen bedrag aan IB/PVV van € 42. Omdat dit bedrag onder de aanslaggrens ligt van € 45 werd de aanslag door verweerder vastgesteld op nihil.

2. Naar aanleiding van een boekenonderzoek heeft verweerder in 2017 voor de jaren 2013 tot en met 2015 navorderingsaanslagen IB/PVV opgelegd. Eiser heeft hiertegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar gegrond verklaard.

3. Een onjuiste verwerking van de verminderingen en aanslagen over de jaren 2013 tot en met 2015 heeft geleid tot een onterechte verminderingsbeschikking carry-back voor het jaar 2012, met dagtekening 16 september 2017, met een teruggave van € 516.

4. Met dagtekening 20 december 2017 heeft verweerder de teruggave voor het jaar 2012 gecorrigeerd middels een beschikking navordering carry-back ten bedrage van € 565. Dit bedrag bestaat uit de onterechte vermindering van € 516, een bedrag aan belastingrente van € 7 en het onder 1 genoemde te betalen bedrag van de aanslag van € 42. Eiser heeft hiertegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar gedeeltelijk gegrond verklaard en met dagtekening 1 juni 2018 een verminderingsbeschikking afgegeven naar een bedrag van € 7.

Geschil

5. In geschil is of aan de beschikking navordering carry-back in de weg staat dat de aanslaggrens niet wordt gehaald, nu eiser per saldo € 42 moet betalen.

Beoordeling van het geschil

6. Op grond van artikel 9.4 van de Wet inkomstenbelasting 2001 wordt een aanslag vastgesteld indien de verschuldigde belasting het saldo van de gezamenlijke voorheffingen en de voorlopige teruggaven met meer dan € 45 te boven gaat.

7. De rechtbank stelt het volgende vast. De aanslag van 13 september 2013 is tussen eiser en verweerder nooit in geschil geweest. Onjuiste verwerking door verweerder van verminderingen en aanslagen voor andere jaren hebben geleid tot een onterechte teruggave van € 516 voor het jaar 2012. Om deze onterechte teruggave te corrigeren heeft verweerder een beschikking navordering carry-back opgelegd, waardoor eiser uiteindelijk de € 42 is verschuldigd, die hij aanvankelijk niet behoefde te betalen omdat het bedrag beneden de aanslaggrens bleef. De rechtbank is van oordeel dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur meebrengen dat de betaling van de navordering carry-back achterwege moet blijven. Uit de hierboven door de rechtbank vastgestelde feiten blijkt dat de onterechte teruggave voor het jaar 2012 geheel is toe te rekenen aan foutief handelen van verweerder. Eiser heeft hierin geen enkele rol gespeeld, dus heeft handelen zijnerzijds hiertoe geen aanleiding gegeven. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat hij weliswaar een fout heeft gemaakt, maar dat alleen dan sprake is van het achterwege laten van de heffing bij aanslagen onder de aanslaggrens als dat bij de definitieve aanslag wordt vastgesteld. In een situatie als onderhavige is niet voorzien. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in dit specifieke geval in strijd handelt met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel indien een aanslag wordt opgelegd als gevolg van een fout van verweerder en hierdoor alsnog een bedrag in de heffing wordt betrokken dat onder de aanslaggrens ligt.

8. Gelet op wat hiervoor is overwogen dient het beroep gegrond te worden verklaard.

Proceskosten

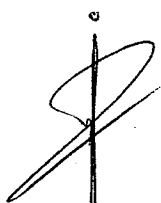
9. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.002 (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 501 en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de uitspraak op bezwaar;
- vermindert de beschikking navordering carry-back tot een te betalen bedrag van € 516;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde bestreden besluit;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.002;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 46 aan eiser te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. T.A. de Hek, rechter, in aanwezigheid van mr. J. van der Plas, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 7 november 2018.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 14 NOV 2018

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na verzending hoger beroep instellen bij het gerechtshof Den Haag (team belastingrecht), Postbus 20302, 2500 EH Den Haag.